

Arrest

nr. 317 658 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOUJDAINI
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. BOUJDAINI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 18 september 2022, dient op 28 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 24 februari 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 19 februari 2024.

1.3. Op 21 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 25 maart 2024 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, [H.A.S.] (°10/03/2007), verklaart over de Iraakse nationaliteit te beschikken. U bent een sjiitische Arabier afkomstig uit de wijk al Mansur in de stad Bagdad. Tot twaalfjarige leeftijd woonde u in al Askandaria. Daar de regio te onveilig werd, verhuisden u en uw moeder terug naar Bagdad stad, wijk al Mansur. U bleef in de stad wonen tot uw vertrek. U ging naar school tot de negende graad.

Uw moeder was eerder reeds gehuwd en kreeg twee kinderen met haar vorige echtgenoot, namelijk uw halfbroer [Ab.] en uw halfzus [Ad.]. Haar echtgenoot stierf echter als martelaar in 2004. Hierna trouwde ze met uw vader [A.S.H.] (O.V. [...], CG [...]). Toen u enkele maanden oud was, ontstonden er problemen tussen uw moeder en uw vader. Zo wilde uw vader huwen met een tweede vrouw. Uw ouders gingen vervolgens officieel uiteen. Uw vader trouwde met zijn nieuwe vrouw [S.]. Hierna verliet uw vader Irak en kwam naar België. Hij kreeg op 6 september 2011 de vluchtelingenstatus toegekend. Zijn vrouw [S.] kwam naar België op basis van gezinshereniging. Ze kregen twee zonen, namelijk [Al.] en [H.H.] (O.V. [...], CG [...]), dewelke tevens de vluchtelingenstatus kreeg toegekend.

U bleef bij uw moeder in Irak. In september 2020 overleed uw moeder aan kanker. Na het overlijden van uw moeder verbleef u een maand bij uw maternale oom in de wijk al Halla in Bagdad. Daarna ging u bij uw paternale grootmoeder [N.] in de wijk al Shabad in Bagdad wonen tot uw vertrek uit Irak. Uw maternale oom regelde alles inzake uw vertrek en reis. In september 2022 verliet u Irak. U reisde samen met uw grootmoeder [N.] met het vliegtuig naar Turkije. Jullie hadden beiden een toeristenvisum. In Turkije kwam uw vader u bezoeken. U reisde alleen verder en uw grootmoeder keerde terug naar Irak. U ging met de boot naar Frankrijk en vervolgens met de bus naar België, waar u aankwam op 18 september 2022. Hier diende u een verzoek om internationale bescherming in op 28 september 2022, als begeleide minderjarige. U geeft aan niet terug te kunnen naar Irak omwille van de algemene veiligheidssituatie. Bovendien beweert u daar niemand te hebben om bij te verblijven of u te helpen. In België verblijft u niet langer bij uw vader [A.], daar hij u naar eigen zeggen slecht behandelde. Ook heeft en wilt u geen contact meer met hem.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw vaccinatiekaart en de overlijdensakte van uw moeder (kopie).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

U geeft aan niet terug te kunnen naar Irak omwille van de algemene veiligheidssituatie. Bovendien beweert u in Irak niemand te hebben waar u bij zou kunnen verblijven en die u zou kunnen helpen. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Waar u in eerste instantie verwijst naar de veiligheidssituatie in Irak dient erop te worden gewezen dat het niet volstaat om algemeen te verwijzen naar de veiligheidssituatie zonder in concreto aan te tonen welk risico u hiermee persoonlijk zou lopen bij terugkeer. Het CGVS verwijst, wat betreft de huidige veiligheidssituatie in Irak en meer specifiek in Bagdad, naar onderstaande informatie en argumentatie (zie infra).

Waar u nog aanhaalde dat u betrokken was bij enkele incidenten, zoals een auto met explosieven die ontplofte bij uw school, een auto met explosieven bij uw woonblok, die de politie ontmantelde, en een persoon met explosieven in zijn rugzak op de bus (CGVS, p.13-14), dient ten eerste opgemerkt te worden dat dit alles blote beweringen betreffen, die het CGVS geenszins kan nagaan. Ten tweede hadden deze incidenten geenszins betrekking op u als persoon. Het waren immers algemene incidenten die volgens uw verklaringen kaderden in de strijd van Daesh. Er kan bijgevolg geen vervolging in uw hoofde vastgesteld worden inzake deze gebeurtenissen. Ten derde dateren deze incidenten van voor uw verhuis naar Bagdad stad, van toen u nog in Al Askandaria woonde (CGVS, p.5, 14). Dit betreffen dan ook geenszins recente incidenten. Het CGVS kan voor u dan ook geen persoonlijke actuele vrees gelinkt aan deze gebeurtenissen vaststellen. Sinds uw verhuis naar Bagdad gaf u daarenboven aan geen persoonlijke problemen meer gekend te hebben (CGVS, p.14). Uw moeder zou volgens uw verklaringen echter wel nog bedreigd geweest zijn daar jullie als soennieten niet thuishoorden in de sjiiitische regio waar jullie woonden. Opnieuw zijn dit loutere beweringen dewelke u op generlei wijze hard kunt maken. Bovendien bleven jullie in diezelfde regio wonen zonder verdere repercussies of vergeldingen. Dit ondermijnt de ernst van deze vermeende bedreigingen dan ook ten zeerste. Ook na het overlijden van uw moeder bleef u nog zo'n twee jaar in Bagdad wonen en stelde u verder geen persoonlijke problemen gekend te hebben. Ten slotte haalde u nog aan dat er in Bagdad protesten plaatsvonden, waardoor er geschoten werd (CGVS, p.18-19). Op een keer zou u hierdoor licht geraakt zijn door een kogel. U legt hieromtrent echter geen enkel begin van bewijs voor, waardoor u zich wederom beroept op blote beweringen. Tevens kadert deze gebeurtenis andermaal in een situatie van algemeen geweld waarbij u geenszins het target was, waardoor geen aan dit incident gelinkte vrees in uw hoofde kan vastgesteld worden bij terugkeer.

In tweede instantie haalde u aan dat u in Irak niemand meer zou hebben, die u kan helpen of waarbij u zou kunnen verblijven. Het CGVS stelt echter vast dat u in Irak wel degelijk kunt rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk. Vooreerst dient aangestipt te worden dat u na het overlijden van uw moeder zo'n twee jaar tot aan uw vertrek uit het land in Bagdad bij uw grootmoeder langs vaderszijde [N.] gewoond heeft (CGVS, p.17). Uw grootmoeder [N.] krijgt geld van de Iraakse overheid als ouder persoon. Ook was het zij die samen met u het vliegtuig nam naar Turkije om uw reisroute aan te vangen. U gevraagd waarom u niet opnieuw bij haar zou kunnen verblijven, haalde u aan dat ze ziek en oud is (CGVS, p.16). Hierop werd u geconfronteerd met het gegeven dat ze eveneens oud was toen u bij haar verbleef, waarop u antwoordde dat u haar hielp met alles en zij met niets hielp. U bleef echter zo'n twee jaar bij haar wonen met overheidssteun en was in staat om naar school te gaan. Tevens reisde ze samen met u naar Turkije met het vliegtuig. Uw verklaringen dat ze oud en ziek is waardoor ze met niets hielp, lijken dan ook weinig zwaarwichtigheid te kennen. Bovendien kan van een zeventienjarige enige zelfredzaamheid verwacht worden. Zeker daar u reeds twee jaar bij uw grootmoeder [N.] kon verblijven zonder enige problemen. Ook het gegeven dat u op eigen houtje van Turkije naar België kwam, toont aan dat u reeds een zekere maturiteit bereikt heeft. U klaart dan ook niet uit waarom het voor u niet meer mogelijk zou zijn om bij uw grootmoeder [N.] te verblijven. Verder had u ook een goed contact met uw maternale oom in Irak. Zo woonde u een maand bij hem na het overlijden van uw moeder (CGVS, p.7, 15). Hij ondersteunde u en uw moeder ook reeds toen uw moeder ziek was (CGVS, p.6). Tevens regelde en financierde hij uw reis naar België (CGVS, p.15). Daarnaast heeft u nog twee maternale ooms en twee maternale tantes die in Bagdad wonen (CGVS, p.7). U staat nog steeds in contact met hen. Voorts heeft u een halfbroer [Ab.] en een halfzus [Ad.] met wie u nog steeds in contact staat. Uw halfzus [Ad.] verblijft bij uw grootmoeder langs moederszijde in Al Askandaria en studeert (CGVS, p.12). Uw halfbroer [Ab.] verblijft in Bagdad bij een vriend en werkt als koerier. Daarnaast heeft u nog steeds contact met een neef in Irak en vrienden van u (CGVS, p.9-10). Het CGVS meent dan ook dat u bij terugkeer naar Irak nog steeds een uitgebreid netwerk heeft waarop u kunt terugvallen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat er geen gedeelde vrees kan worden vastgesteld met uw vader [A.S.H.] (O.V. [...], CG [...]) en diens asielmotieven in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Uw vader vertrok immers reeds een eerste maal uit Irak in 2007 om in 2010 terug te keren en in 2011 het land definitief te verlaten. U bleef in Irak wonen tot 2022 en kende geen aan hem gelinkte problemen. Meer nog, u repte zelfs met geen woord over de asielmotieven van uw vader, noch omtrent een eventuele vrees in uw hoofde gelinkt aan deze motieven. De vaststelling dringt zich dan ook op dat indien uw vaders vervolgers het ook op u gemunt zouden hebben, ze reeds alle kansen hadden u te treffen. Dat ze hier in het verleden nooit aanstalten toe maakten, vormt allerminst een indicatie voor het feit dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn. Indien u desalniettemin van mening zou zijn dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van de asielmotieven van uw vader, kan tevens worden aangenomen dat u dit asielmotief op eigen initiatief kenbaar zou hebben gemaakt. Dat u dit naliet bevestigen het vermoeden dat u in werkelijkheid geen vrees hoeft te koesteren hieromtrent. Het CGVS kan dan ook geen gedeelde vrees tussen u en uw vader vaststellen.

Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft tenslotte geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een

internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet in positieve zin ombuigen. Uw nationaliteitsbewijs, identiteitskaart en vaccinatiekaart staven louter uw identiteit en afkomst, hetgeen hier niet betwist wordt. De overlijdensakte van uw moeder toont tevens enkel aan dat ze overleden is. Volgens uw verklaringen overleed ze aan de gevolgen van kanker. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het slechts een kopie betreft, waardoor de authenticiteit ervan niet gegarandeerd is, daar deze gemakkelijk via allerlei knip-en plakwerk te manipuleren is. Deze documenten tonen dan ook op geen enkele manier aan dat u bij terugkeer in Irak een vrees tot vervolging dient te koesteren, noch dat u er niet zou kunnen terugvallen op een familiaal netwerk.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de

veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genooddacht hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de

verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met artikel 48/6 en artikel 57/1, § 4, van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 18 en 24 van het Handvest van Grondrechten, van de artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn, van de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat uitgebreid in op het hoger belang van het kind. Hij geeft een theoretische uiteenzetting en wijst erop dat het een onderzoeksplicht met zich meebrengt. Hij benadrukt de primairheid en de centrale rol die het belang van het kind speelt in het Europese asielacquis en gaat in op rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Verder wijst hij erop dat UNHCR duidelijk maakt dat de leeftijd van de asielzoeker ook een impact heeft op de analyse van de criteria van de vluchtelingendefinitie vervat in artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Hij meent dat zijn profiel als minderjarige en enige objectieve of subjectieve factoren niet of minstens onvoldoende in kaart gebracht werden waardoor een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde als kind niet, minstens onzorgvuldig onderzocht werd. Hij vervolgt dat de Raad ook verschillende malen aangedrongen heeft op een lagere bewijslast voor minderjarige asielzoekers op basis van hun leeftijd. Hij voegt toe dat het niet alleen de geloofwaardigheid is die soepeler beoordeeld moet worden maar dat het belang van het kind en het IVKR essentieel zijn in de beoordeling van de nood aan bescherming en de kwalificatie van handelingen als vervolging en/of ernstige schade. De eigenlijke definitie van wie een vluchteling is, moet volgens hem ook op een leeftijdsspecifieke wijze geïnterpreteerd worden. De procedure dient hierbij te verzekeren dat het kind na terugkeer veilig zal zijn en voorzien zal zijn van de juiste zorg en genot van rechten. Hij meent dat er in zijn geval minstens onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel als minderjarige, laat staan dat het een eerste overweging was in het nemen van de beslissing. Op basis van de beschikbare informatie kan het volgens hem niet verzekerd worden dat hij na terugkeer veilig zal zijn, voorzien van de juiste zorg en genot van rechten. Daartoe meent hij dat er onvoldoende onderzoek werd verricht, wat wijst op een onzorgvuldige besluitvorming. Hij benadrukt dat pas eens het hoger belang van het kind in kaart gebracht wordt, het balanceren en afwegen van andere belangen kan beginnen. Hij acht

het een positieve verplichting in hoofde van de commissaris-generaal om zijn hoger belang als kind in kaart te brengen en af te wegen.

Specifiek op zijn situatie toegepast, haalt hij aan dat er bijzondere procedurele noden aangenomen moeten worden, dat bijstand van een advocaat geen bijzondere steunmaatregel betreft nu iedereen dit kan vragen en dat er geen rekening gehouden werd met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit bij de beoordeling van zijn verklaringen. Hij wijst op zijn moeilijke relatie met zijn vader, waardoor hij niet kan steunen op zijn ouders en voegt toe dat hij evenmin een voogd toegewezen kreeg. Hieruit blijkt volgens hem dat hij minder beschermd was in zijn hoedanigheid van minderjarige en verwijt hij de commissaris-generaal met die specifieke situatie geen rekening gehouden te hebben.

Vervolgens kaart hij aan dat er geen sprake is van een ondersteunend familiaal netwerk in Irak. Hij stelt dat hij duidelijk heeft aangegeven dat zijn grootmoeder een hoge leeftijd heeft, zelf hulpbehoevend is en dat hij niet langer bij haar kon blijven (NPO, p. 16). Het geldt dat zijn grootmoeder krijgt van de overheid, is volgens hem berekend op de noden van één persoon, namelijk rond 100 euro (NPO, p. 17), waardoor het voor hem niet mogelijk is om bij haar te verblijven. Hij acht het logisch dat, indien zijn grootmoeder twee jaar geleden al een vrouw op hoge leeftijd was, zij twee jaar later nog ouder en nog een hogere leeftijd heeft bereikt en aldus nog meer hulpbehoevend is geworden. Dat zij hem heeft kunnen vergezellen naar Turkije, wijzigt volgens hem hier niets aan. Het feit dat zij met hem meegereisd is naar Turkije betekent volgens hem niet dat zij geen oude vrouw zou zijn. Hij acht het niet correct dat de commissaris-generaal, uit het gegeven dat hij vanuit Turkije naar België gereisd is, afleidt dat hij een zekere maturiteit heeft omdat hij duidelijk niet matuur genoeg was om alleen te kunnen reizen van Bagdad naar Turkije. Hij stelt dat het niet onlogisch is dat zijn vader niet mee wilde reizen via een illegale weg, waardoor hij noodgedwongen alleen verder gereisd is.

Het feit dat hij een kleine maand bij zijn oom heeft verbleven en zijn oom zijn reis heeft gefinancierd, zegt volgens hem niets over enige goede band en consistente ondersteuning. Hij benadrukt dat hij verklaard heeft dat zijn familieleden eigen gezinnen hebben en zorgen en dat ze hem er niet bij kunnen nemen.

Het enkele feit dat zijn twee maternale ooms en twee maternale tantes in Bagdad wonen, zegt volgens hem niets over het bestaan van een ondersteunend netwerk. Hij benadrukt dat hij er slechts soms contact mee heeft en geen idee heeft van wat ze doen in Bagdad. Hij zou ook verklaard hebben dat hij expliciet gevraagd heeft aan zijn familieleden of hij bij hen kon blijven, maar dat ze dit geweigerd hebben, waardoor hij bij een terugkeer op zichzelf zal aangewezen zijn.

Met betrekking tot zijn halfbroer en halfzus, herhaalt hij dat niet blijkt dat dit gaat om een ondersteunend netwerk. Hij voegt toe dat zijn halfbroer bij een vriend moest blijven wat volgens hem aantoonde dat hij niet terecht kan bij zijn familieleden voor een verblijfplaats en stelt dat dit te wijten is aan een slechte financiële situatie. Hij voegt toe dat hij sowieso al helemaal geen contact meer heeft met de familieleden langs vaderskant. Zijn halfzus is nog een student, verblijft zelf bij haar grootmoeder en heeft het zelf moeilijk op vlak van basisvoorzieningen.

Zijn neef of vrienden vormen volgens hem evenmin een ondersteunend netwerk nu hij duidelijk had aangegeven dat hij niet bij hen terecht zal kunnen.

Hij besluit dat hij er als minderjarige alleen zal komen voor te staan en dit in zijn hoofde een ernstige kwetsbaarheid vormt. Hij verwijst in dit verband naar landeninformatie, met name naar het EASO *Country Guidance: Iraq* van juni 2022 dat specifiek de situatie van kinderen in Irak heeft onderzocht en waaruit blijkt dat minderjarigen een groot risico lopen in Irak. Verzoeker citeert enkele passages over kinderarbeid en kinderrekrutering. Hij voegt toe dat, specifiek in zijn geval, die in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert weldegelijk zonder netwerk zal vallen, ook het punt *getiteld "Children without a care-taker"* (p. 151 e.v.) relevant is nu dit voor hem het geval zal zijn zonder ouders en zonder netwerk. Hij besluit dat hij een risico loopt bij terugkeer als minderjarige op vlak van kinderarbeid en kinderhandel, kinderrekrutering en als zijnde zonder zorgouder. Hij verwijt de commissaris-generaal hiernaar geen enkel onderzoek te hebben gevoerd. Indien dit onderzoek wel was gevoerd, moest volgens hem geconcludeerd worden dat gelet op zijn situatie en de omstandigheden waarin hij terecht zal komen, zijn lange verblijf in België en langdurig vertrek uit Irak, hij niet zomaar zal kunnen instromen in een school om onderwijs te volgen. Daarnaast is hij de mening toegedaan dat de commissaris-generaal hem over zijn positie in de familie te weinig bevraagd heeft, hoewel zijn raadsman op het einde van het gehoor wel aangaf dat er mogelijks anders gekeken wordt naar hem door zijn familieleden – nog bovenop hun eigen onmogelijkheid om hem bij te kunnen staan – omdat hij enig kind is uit de relatie van zijn ouders die is stukgelopen. Hij voegt toe dat het erg waarschijnlijk is dat hij door beide kanten van de familie niet volledig aanvaard wordt.

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal nalaat ernstig te onderzoeken of hij kindspecifieke risico's loopt op vervolging, ernstige schade of foltering en mensonterende behandelingen bij terugkeer naar Irak, en dit als lid van een bepaalde sociale groep. Hij wijst erop dat vervolging de vorm kan aannemen van daden van kindspecifieke aard, wat ook bevestigd werd door de Raad.

Hij voert aan dat gelet op zijn specifiek profiel, vastgesteld kan worden dat hij bij terugkeer naar Irak inderdaad een kindspecifiek vervolgingsrisico loopt, minstens een reëel risico op ernstige schade waaronder ook een risico op een schending van het recht op leven in de zin van artikel 2 van het EVRM en op folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in de zin van artikel 3 van

het EVRM. Omdat dit alles volgens hem niet ernstig onderzocht werd, schendt de commissaris-generaal de samenwerkingsplicht die krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet op haar rust. Hij herhaalt dat het gebrek aan ondersteunend netwerk en het feit dat hij valt onder het profiel *'socially outcast'* bijkomende kwetsbaarheden vormen bovenop zijn profiel als kind.

Tot slot voert verzoeker aan dat hij in België niet conform de culturele, religieuze en sociale gebruiken in Irak leeft en dat hij om deze reden een bijkomend risico bij terugkeer loopt. Hij licht toe dat hij een buitenhuwelijkse relatie met een Oekraïens, katholiek meisje heeft, dat hij twee tatoeages op zijn lichaam heeft, waarvan heel één prominent op zijn arm. Hij vervolgt dat hij niet "strikt" moslim is in tegenstelling tot zijn familie in Irak en de algehele Iraakse samenleving die dat wel is en dat hij los omgaat met islamitische principes. Hij vreest eveneens vervolgd te worden omwille hiervan en om hoe hij gepercipieerd zal worden, waarvoor hij verwijst naar het EUAA-rapport *"Iraq – Targeting of Individuals"* van januari 2022, en meer bepaald punt 6.1 *"Perception and treatment of individuals perceived as westernised in the Iraqi society"*. Hieruit blijkt volgens hem dat zijn perceptie door de Iraakse samenleving, maar ook door zijn familieleden relevant is voor de beoordeling van bijkomende risicofactoren. Hij stipt aan dat hij de belangrijke, vormende jaren van zijn leven in België heeft doorgemaakt en zich aanpast aan de Belgische samenleving. Hij zou bewust, maar ook onbewust gedragingen kunnen stellen die hem kenbaar maken als iemand die 'amoreel' is geworden en daardoor een bijkomend risico loopt bij terugkeer. Hij voegt hierbij toe dat de commissaris-generaal weliswaar een enkele vraag gesteld heeft over zijn geloofsstroming, maar hier niet dieper op ingegaan is. Hij verwijt de commissaris-generaal geen onderzoek gedaan te hebben naar zijn leven in België, die bijkomende risicofactoren zouden inhouden bij terugkeer. Hij wijst erop dat het de advocaat-generaal bij het Hof van Justitie in dit verband heeft opgeworpen dat een asielinstantie niet louter het risico mag onderzoeken zoals het wordt aangevoerd in het verzoek tot internationale bescherming, maar enigszins uitputtend te werk dient te gaan. Hij vervolgt dat het Hof, in de zaak C-125/2022 van 9 november 2023 geoordeeld heeft dat de asielinstantie materiaal dat potentieel relevant kan zijn voor de beoordeling van dat verzoek niet buiten beschouwing mag laten op de enkele grond dat de verzoeker dit heeft aangevoerd ter ondersteuning van één enkel in dat artikel 15 omschreven soort ernstige schade; en uit artikel 4, lid 3, van de Kwalificatierichtlijn komt naar voren dat zowel "alle relevante feiten in verband met het land van herkomst" in de zin van punt a) van die bepaling als de "individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker" in de zin van punt c) ervan deel uitmaken van de relevante elementen waarmee deze autoriteit bij de beoordeling van elk verzoek om internationale bescherming rekening moet houden.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Mailverkeer met info aanwijzing jeugdconsult;
- Mail Dienst Voogdij weigering toekenning voogd;
- Foto's tatoeages verzoeker;
- Kopie identiteitskaart partner verzoeker.

3.2. Op 6 november 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024 ;
- EUAA *Country Guidance Note : Iraq* van juni 2022 ;
- COI *Focus Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023 (update);
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security situation* van mei 2024.

3.3. Op 11 november 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Verklaring begeleider pleegzorg;
- Verklaring H.A.;
- Verklaring H.S. en V.D.T.;
- Verklaring H.L.;
- Verklaring voormalige leerlingenbegeleider W.A. met foto's buitenschoolse activiteiten;
- Verklaring voormalige klastitularis F.J.;
- Rapporten Kunstkaai 2024-2025;
- Verklaring leraar D.B.A.;
- Verklaring M.D. en medeleerlingen;
- Verklaring P.A.;
- Verklaring R.B.;
- Verklaring V.N.;
- Verzoeker tijdens werk bij de beenhouwerij;

- Studentenovereenkomst verzoeker.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van de algemene veiligheidssituatie en omdat hij er niemand meer heeft (NPO, p. 18).

4.3.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker zijn vrees niet aannemelijk weet te maken en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) verzoeker beperkt zich tot een verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Irak, zonder *in concreto* aan te tonen welk risico hij persoonlijk zou lopen bij terugkeer en zijn opgeworpen gebeurtenissen kaderen in een situatie van algemeen geweld nu hij zelf geen persoonlijke problemen gekend heeft sedert zijn verhuis naar Bagdad;
- ii) verzoeker kan wel degelijk rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk in Irak omdat (a) hij na het overlijden van zijn moeder zo'n twee jaar en dit tot aan zijn vertrek in Bagdad bij zijn paternale grootmoeder gewoond heeft, die van de Iraakse overheid geld krijgt als ouder persoon en die samen met hem het vliegtuig nam naar Turkije; (b) niet aangenomen kan worden dat hij niet opnieuw bij haar kan wonen omdat hij tijdens zijn verblijf gedurende twee jaar geen problemen heeft gekend, in staat was om naar school te gaan en zij in staat was om met hem naar Turkije te reizen met het vliegtuig waardoor zijn bewering, dat ze oud en ziek is en dat zij hem met niets hielp niet zwaarwichtig lijkt; (c) hij al over een zekere maturiteit beschikt nu hij op eigen houtje van Turkije naar België kwam; (d) hij een goed contact had met zijn maternale oom in Irak nu hij er een maand inwoonde na het overlijden van zijn moeder, hij hem en zijn moeder ook ondersteunde toen zijn moeder nog ziek was en hij verzoekers reis naar België regelde en financierde; (e) hij nog in contact staat met zijn twee maternale ooms en twee maternale tantes die in Bagdad wonen; (f) hij een halfbroer Ab. en een halfzus Ad. heeft met wie hij nog steeds in contact staat en (g) hij nog steeds in contact staat met een neef in Irak en met zijn vrienden;
- iii) Er kan geen gedeelde vrees worden vastgesteld met zijn vader en diens asielmotieven omdat (a) zijn vader reeds een eerste maal uit Irak vertrok in 2007 om in 2010 terug te keren en in 2011 het land definitief te verlaten terwijl hij zelf tot 2022 in Irak bleef wonen en er geen aan hem gelinkte problemen kende; (b) omdat verzoeker met geen woord repte over de asielmotieven van zijn vader en omdat (c) het loutere feit dat hij een gezinslid is van een begunstigde van internationale bescherming hem niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus geeft nu hij geen concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er omwille van de familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde zou bestaan;
- iv) De voorliggende documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet in positieve zin ombuigen nu (a) zijn nationaliteitsbewijs, identiteitskaart en vaccinatiekaart louter zijn identiteit en afkomst staven, wat niet betwist wordt; (b) de overlijdensakte van zijn moeder enkel aantoonde dat ze overleden is en het slechts een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet gegarandeerd is; (c) de documenten op geen enkele manier aantonen dat hij bij terugkeer naar Irak een vrees tot vervolging dient te koesteren, noch dat hij er niet zou kunnen terugvallen op een familiaal netwerk.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft.

4.3.3.1. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij betoogt dat er onvoldoende rekening gehouden werd met het belang van het kind en met zijn bijzondere kwetsbaarheid als minderjarige.

Het hoger belang van het kind vormt, zoals verzoeker terecht en zeer uitvoerig beklemt toont in zijn verzoekschrift, een doorslaggevende overweging tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming. Dit staat er echter niet aan in de weg dat het de commissaris-generaal alsook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling, al dan niet minderjarig, voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan, mochten zij een vreemdeling, die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek kan de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming. De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, doet geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet

aan de insluitingscriteria. Uit wat hierna volgt, zal blijken dat verzoeker geen concrete elementen aanvoert waaruit een dergelijke vrees of een dergelijk risico blijkt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers beschermingsverzoek wel degelijk met de nodige zorgvuldigheid, het belang van het kind indachtig, werd behandeld. Verzoeker werd bij de DVZ geïnterviewd door de cel kwetsbare personen (AD CGVS, deel DVZ, Beoordeling bijzondere procedurele noden, 22.02.2023) en werd vragen gesteld die specifiek van toepassing zijn op kinderen die hun ouders vervoegen, die reeds in België zijn; verzoekers vader werd op 6 september 2011 de vluchtelingenstatus toegekend. Tijdens het verhoor bij de DVZ werd verzoeker bijgestaan door een tolk Arabisch en was zijn vader aanwezig, die ook toevoegingen kon doen. Verzoeker was in staat aan te geven dat hij naar België kwam omdat hij in Irak niemand meer heeft en dat hij er alleen was met zijn moeder, die in 2020 overleden is aan kanker (Verklaring DVZ, 22.02.2023, punten 8-9). Uit stuk 4, gevoegd bij zijn verzoekschrift, blijkt dat de Dienst voogdij aan verzoekers advocaat liet weten dat, omdat zijn vader gekend is en in België verblijft, geen voogd kan worden aangesteld. Stuk 3 betreft e-mailverkeer met als onderwerp 'een nieuwe school voor verzoeker', waarbij een Consulente Ondersteuningscentrum Jeugdzorg Antwerpen haar gegevens bezorgt aan het CLB en waaruit blijkt dat er een gesprek zal worden ingepland waarbij ook de aanwezigheid van verzoekers vader, waarvan gesteld wordt dat die zijn verantwoordelijkheid zal moeten opnemen, van belang wordt geacht. Dat er op basis van die documenten sprake is van een bijkomende kwetsbaarheid die zou maken dat hij niet in staat was om gehoord te worden op het CGVS, blijkt alleszins niet. Voorts wordt vastgesteld dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud reeds zeventien jaar oud was en geen *infans* meer en dat hij gehoord werd door een gespecialiseerde *protection officer*, die binnen de diensten van het CGVS een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Zijn vader was niet aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud, wat door verzoeker werd toegelicht. Hij gaf immers aan dat hij problemen heeft met zijn vader, wat weerslag lijkt te vinden in voormeld stuk 3 (NPO, p. 4). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de betrokken *protection officer* tijdens het gehoor voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Noch uit het gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Omdat verzoeker op het moment van zijn persoonlijk onderhoud geen *infans* meer was, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen en dat van hem geen onredelijke verwachtingen werden gesteld. Het tegendeel wordt door verzoeker alleszins niet aangetoond. Zijn kritiek aangaande het belang van het kind, zoals uitvoerig toegelicht in zijn verzoekschrift, blijft uitermate algemeen. Waar hij de commissaris-generaal herhaaldelijk verwijt geen rekening gehouden te hebben met zijn specifieke situatie, toont hij dit niet *in concreto* aan.

Dat verzoeker verstoken zou zijn gebleven van bepaalde procedurele noden en hij omwille van zijn jonge leeftijd niet in staat zou zijn geweest de asielprocedure op gedegen wijze te doorlopen blijkt niet.

4.3.3.2. Vervolgens zijn er geen elementen voorhanden die toelaten vast te stellen dat verzoekers profiel beschouwd moet worden als het in de *Country Guidance Iraq* van juni 2022 van EUAA beschreven risicoprofiel '*Children without a care-taker*'. Deze onderafdeling van voormelde *Guidance*, waarnaar verzoeker specifiek verwijst, heeft specifiek betrekking op kinderen die geen ouder of ander volwassen familielid meer hebben die voor hen kan zorgen in Irak. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij wel degelijk over dergelijk netwerk beschikt in Irak, waar hij bij terugkeer op kan terugvallen.

Hoewel zijn vader naar België is gekomen en zijn vader in 2011 de vluchtelingenstatus werd toegekend, bleef verzoeker in Irak bij zijn moeder. Zijn moeder kwam te overlijden in september 2020. (NPO, p. 7, 11 en 12). Na het overlijden van zijn moeder, verbleef verzoeker gedurende een maand bij zijn maternale oom (NPO, p. 7 en 17), waarna hij introk bij zijn paternale grootmoeder en bij wie hij gedurende twee jaar, tot aan zijn vertrek uit Irak, heeft verbleven (NPO, p. 17). Verzoeker verbleef steeds in Bagdad. Ook na het overlijden van zijn moeder, bleef verzoeker naar school gaan en dit tot de negende graad en tot aan zijn vertrek uit Irak (NPO, p. 6). Op de vraag waarom het niet meer mogelijk zou zijn om opnieuw bij zijn paternale grootmoeder te blijven, kwam hij niet verder dan aan te geven dat ze ziek en oud is en dat hij haar met alles hielp en zij hem met niets (NPO, p. 16). Deze verklaring valt hoegenaamd niet te rijmen met het feit dat diezelfde grootmoeder samen met hem het vliegtuig genomen heeft naar Turkije en hem aldus vergezelde tot bij zijn vader die op dat moment ook in Turkije was (NPO, p. 18) om dan vervolgens als vrouw alleen terug te keren naar Bagdad. Indien zijn grootmoeder te oud en te ziek was, kan niet ingezien worden dat zij als vrouw alleen in staat zou zijn om met het vliegtuig te reizen vanuit Turkije naar Irak, waardoor het door hem opgeworpen profiel van zijn grootmoeder als vrouw die niet meer in staat zou zijn om voor hem te zorgen, geenszins voor

waar kan worden aangenomen. Ook in het verzoekschrift slaagt hij er niet in hier anders over te oordelen. Hij komt immers niet verder dan het uiten van blote beweringen. Zo benadrukt hij dat zij een hoge leeftijd heeft en zelf hulpbehoevend is, maar laat hij na zowel haar gezondheidstoestand als haar leeftijd op enige wijze te concretiseren of te onderbouwen, waardoor dergelijke blote ongestaafde beweringen geen weerslag vinden in de stukken uit het rechtsplegingsdossier. Waar hij erop wijst dat het geld dat zijn grootmoeder krijgt van de overheid, berekend is op de noden van één persoon, namelijk rond 100 euro, gaat hij eraan voorbij dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op geen enkele moment gewag heeft gemaakt van concrete problemen die hij tijdens zijn verblijf bij zijn grootmoeder, zou hebben gekend. Hierbij wordt herhaald dat hij steeds naar school kon blijven gaan en dat hij op geen enkel moment gewag maakte van een dermate precarie situatie waarin hij beland zou zijn na het overlijden van zijn moeder. Ook in het verzoekschrift laat hij na dit op enige wijze toe te lichten en aannemelijk te maken.

Voorts blijkt dat het netwerk van verzoeker in Irak niet alleen bestaat uit zijn paternale grootmoeder. Verzoeker geeft immers aan een goed contact te hebben met zijn maternale oom in Irak, waar hij ook een maand, onmiddellijk na het overlijden van zijn moeder, heeft gewoond (NPO, p. 7 en 15) en die tevens zorgde voor zijn moeder toen die ziek werd (NPO, p. 6). Bovendien is het diezelfde maternale oom die zijn pensioengeld gebruikt heeft om verzoekers reis naar België te financieren (NPO, p. 15). Dat hij dan met datzelfde pensioengeld niet in staat zou zijn om verzoeker in Irak verder te financieren of dat hij verzoeker plots niet meer zou willen helpen op andere dan financiële vlakken, wordt hoegenaamd niet *in concreto* aannemelijk gemaakt.

Voorts staat verzoeker nog in contact met zijn andere maternale ooms en twee maternale tantes die in Bagdad wonen (NPO, p. 7) en staat hij ook nog in contact met zijn halfbroer en halfzus. Hiervan weet hij te vertellen dat zijn halfzus bij zijn maternale oom verblijft en studeert, terwijl zijn halfbroer in Bagdad bij een vriend verblijft en werkt als koerier (NPO, p. 11-12). Tot slot heeft verzoeker ook nog vrienden alsook een neef in Irak (NPO, p. 9-10).

Gelet op het geheel van voorgaande kan wel degelijk op goede gronden worden geoordeeld dat verzoeker nog steeds over een uitgebreid netwerk beschikt in Irak waarop hij kan terugvallen bij terugkeer. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich ertoe de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal te betwisten en telkenmale te stellen dat zijn in Irak verblijvende familieleden geen ondersteunend netwerk zouden vormen, maar brengt hij geen enkele concrete elementen aan die zijn blote bewering ondersteunen en die de motieven dienaangaande kunnen ontkrachten.

Zijn betoog, dat er geen rekening gehouden werd met de manier waarop zijn familie hem zal bekijken bij terugkeer omwille van de stukgelopen relatie tussen zijn vader en zijn moeder, is niet dienstig. Verzoekers ouders zijn immers al uit elkaar sinds hij enkele maanden oud is en verzoeker heeft doorheen zijn persoonlijk onderhoud op geen enkel moment gewag gemaakt van enige problemen die hij gekend zou hebben omwille van die stukgelopen relatie. Niet alleen biedt hij geen dienstige verantwoording voor het opwerpen van dergelijke vrees, bovendien wordt die op geen enkele wijze onderbouwd en wordt die aldus niet gedragen door de stukken van het administratief dossier.

Nu niet kan worden besloten dat verzoeker, die thans zeventien jaar oud is, geen netwerk meer heeft in Irak en geen gewag heeft gemaakt van enige persoonlijke problemen na het overlijden van zijn moeder en tijdens zijn verblijf in Irak als minderjarige, zijn er geen enkele gegevens voorhanden die erop wijzen dat verzoeker, louter omwille van zijn leeftijd, nood heeft aan internationale bescherming bij terugkeer naar zijn herkomstland.

4.3.3.3. De motieven met betrekking tot verzoekers geuite vrees omwille van de algemene veiligheidssituatie in Irak, waarbij de commissaris-generaal op goede gronden oordeelt dat verzoeker nalaat aan te tonen welk risico op vervolging hij persoonlijk zou lopen bij terugkeer, worden in hun geheel onbesproken gelaten. Verzoeker gaat ook niet in op de concrete motieven die betrekking hebben op de vluchtelingenstatus die werd toegekend aan zijn vader. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij op basis van de erkenning van zijn vader een vrees voor vervolging dient te koesteren. Tot slot laat hij ook de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten in hun geheel onverlet. De onbesproken motieven worden pertinent en draagkrachtig geacht daar zij steun vinden in de stukken van het administratief dossier en niet worden ontkracht door verzoeker, waardoor zij integraal overeind blijven.

4.3.3.4. Verzoeker heeft op geen enkel moment melding gemaakt van enige vrees omwille van zijn vermeende verwestering in geval van terugkeer naar Irak. Hij doet dit voor het eerst in zijn verzoekschrift, maar laat na dit aannemelijk te maken. Hij beroept zich op een buitenhuwelijkse relatie met een Oekraïens, katholiek meisje, doch toont de aard van die relatie geenszins aan. Ter terechtzitting licht hij overigens toe dat die relatie werd beëindigd, waardoor het bij zijn verzoekschrift gevoegde kopie van een identiteitskaart van een Oekraïense vrouw niet meer relevant is. Omtrent zijn tatoeages op zijn lichaam, wat hij wenst te

staven aan de hand van stuk 5 bij zijn verzoekschrift, verschaft hij geen enkele toelichting. Hij biedt zelfs geen zicht op waar en wanneer hij deze tatoeages heeft laten zetten, wat de betekenis ervan is en om welke reden hij daardoor een risico loopt op vervolging. Dat hij niet “strikt” moslim zou zijn en dit in tegenstelling tot zijn familie in Irak, blijkt niet meer dan een blote bewering, die op geen enkele wijze steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud. Dat hij los zou omgaan met islamitische principes is eveneens een boutewering die hij niet concretiseert. In zijn aanvullende nota benadrukt hij nog dat hij een breed sociaal netwerk heeft kunnen opbouwen in België en voegt hij getuigenverklaringen bij waaruit zijn motivatie en inzet blijkt alsook dat hij erg geapprecieerd wordt, wat lovenswaardig is. Voorts blijkt dat verzoeker zich ook wenst in te zetten op de arbeidsmarkt, wat eveneens lovenswaardig is. Voorgaande elementen en documenten, gevoegd bij de aanvullende nota zoals opgesomd in punt 3.3, die weliswaar getuigen van een enorme inzet in hoofde van verzoeker, laten echter niet toe te concluderen dat hij een levenswijze heeft ontwikkeld die haaks staat op Iraakse normen en waarden. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waaruit blijkt en toont evenmin *in concreto* aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden hij in zijn land van herkomst als verwesterd zou riskeren te worden gepercipieerd en geïsoleerd. Hij toont niet aan dat zijn verblijf en integratie in Europa van hem een dusdanig verwesterd persoon zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Irak niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zouden kunnen aarden. Een loutere verwijzing naar het EUAA-rapport “*Iraq – Targeting of Individuals*” van januari 2022, waarin in punt 6.1 wordt ingegaan op de vrees wegens verwestering (“*Perception and treatment of individuals perceived as westernised in the Iraqi society*”) kan bezwaarlijk volstaan om in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming te weerhouden. Een vrees moet geconcretiseerd worden en het beschrijven van een algemene situatie is in dit verband niet voldoende. Waar hij nog aanstipt dat hij de belangrijkste, vormende jaren van zijn leven in België heeft doorgemaakt en zich aanpast aan de Belgische samenleving, toont hij dit wederom niet *in concreto* aan. Verzoeker was reeds vijftien jaar oud toen hij Irak verliet, waardoor redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij al grotendeels gevormd was. Verzoeker is niet in staat aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd of dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en in Irak in een dermate negatieve aandacht dreigt te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de Iraakse samenleving op te volgen. Uit de aangebrachte elementen in het verzoekschrift kan niet worden afgeleid dat hij zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zou kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Irak heersende normen en regels. Het wordt benadrukt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tot 2022 in Irak heeft gewoond, er school heeft gelopen, Arabisch spreekt en zich identificeert als een sjiietisch moslim. Bovendien beschikt verzoeker aldaar nog steeds over een familiaal netwerk met wie hij in contact staat (zie *supra*). Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Iraakse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker toont op geen enkele wijze *in concreto* aan dat zijn integratie en de band die hij met België heeft dusdanig is dat hij hierdoor vervolging dient te vrezen of een reëel risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Evenmin toont verzoeker aan dat hij omwille hiervan en omwille van het gegeven dat hij zich heeft trachten te integreren, riskeert te worden geïsoleerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Ook anderszins maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij omwille van zijn afwezigheid uit Irak bij een terugkeer in moeilijke omstandigheden terecht dreigt te komen die een gegronde vrees voor vervolging uitmaken in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade inhouden in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet noch kan dit blijken uit de beschikbare informatie gelet op de individuele omstandigheden van verzoeker zoals reeds aangestipt.

4.3.4. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

4.3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Het wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR-richtlijnen als uit de EASO *Guidance note* komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de

impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist niet dat *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld. De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de aanvullende nota van de commissaris-generaal die gebaseerd is op de recente landeninformatie die erin wordt vermeld. Na lezing hiervan wordt in navolging van de commissaris-generaal geconcludeerd dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EUAA *Country Guidance* over Irak van juni 2022 (p. 184-187).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen. Hij toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Er zijn geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, te meer nu hij, voorgaande vaststellingen *supra* in acht genomen niet aannemelijk maakt dat hij niet kan terugvallen op een sociaal en familiaal netwerk in Irak alwaar hij is opgegroeid en nog over familieleden beschikt. Evenmin maakt hij aannemelijk dat hij dermate is verwesterd. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn raadsman en een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen worden geoordeeld. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO